

พฤติกรรมการณ์การออมของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี

The saving behavior of the first and second year nursing student at
Boromarajonani College of Nursing Surat Thani

ศุภฤกษ์ มณีลาภ พุทธิตา สีสังข์ มนธยา จุบุญส่ง วันสนันท์ มีเวชสม
ภูนิสตา ปานเจริญ ภัทรียา จินตาทกุล ธรรมารณ สาระสุข

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี

f.flukebrown@hotmail.com, 581501073@bcnsurat.ac.th,

581501080@bcnsurat.ac.th, nesnesnurse@gmail.com, 581501079@bcnsurat.ac.th,

581501076@bcnsurat.ac.th, monosarasuk@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์การออมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 เรื่อง พฤติกรรมการณ์การออมของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 และ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 146 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการณ์การออม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามพฤติกรรมการณ์การออมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายรับส่วนตัวสุทธิ 3,001 - 4,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 39.04 และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูงสุด เดือนละ 3,001 - 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.25 เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการบริโภค มากที่สุด รองลงมา คือ ซื้อสินค้าและบริการ ด้านสุขภาพ การศึกษา การเดินทาง และ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จึงเป็นอีกสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่มีรายรับส่วนตัวสุทธิเหลือเพื่อการออม จากกลุ่มตัวอย่างมีการจัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย เพียงร้อยละ 18.19 โดยมีรูปแบบการจัดทำบัญชีรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 6.85, 6.85 และ 4.49 ตามลำดับ โดยมีรูปแบบการออมด้วยการหยอดกระปุกออมสินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.20 ซึ่งพฤติกรรมการณ์การออมของผู้ตอบแบบสอบถามจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า มีการจัดสรรเงินก่อนใช้จ่ายมีการวางแผนสะสมเงินได้ใช้ในอนาคต มีการจัดสรรเงินออกเป็นส่วน ๆ โดยเก็บเป็นเงินออมก่อนใช้จ่าย มีพฤติกรรมการณ์การนำเงินหลังจากการใช้จ่ายเก็บเป็นเงินออม และเมื่อมีเงินไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย มักนำเงินออมออกมาใช้ เพราะเป็นการออมเงินในระยะสั้นที่สามารถทำได้

คำสำคัญ: พฤติกรรมการณ์การออม จุดมุ่งหมายในการออมเงิน รูปแบบการออม

Abstract

This is to study a saving behavior of nursing students in the 1st and 2nd year. 146 qualified students were chosen to be sample by simple random sampling. Questionnaire was built to collect data and analyzed by Program package. The study showed that most students earn 3001-4000 baht a month = 39.04%. There expenditure were 3001-4000 baht a month = 34.25%, the most expense were consumption, purchase and service, health service, travelling and so on, respectively. This why money was not left to save. Only 18.19% of them to do their own saving balance record by day, by week and by month as the percentage of 6.85, 6.85 and 4.49 respectively. 54.20 % saved by piggy bank. The reason to save was for studying. Besides, before spending their budget they have managed and planned it to make end meet but it worked well in a short term.

Keywords: The saving behavior, Target of money saving, Saving Patterns

1. บทนำ

การออมเงินถือเป็นการวางแผนการจัดสรรทางการเงินอีกรูปแบบหนึ่ง โดยการสะสมเงินหรือการออมเงิน ทำให้ผู้ออมมีความมั่นคงทางด้านกระแสรายได้ เพื่อบริหารเงินสำหรับการอุปโภคบริโภค หรือการเก็บสะสมทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องสูง สามารถเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดได้เร็ว ซึ่งผู้มีงานทำย่อมได้รับค่าตอบแทนในรูปของค่าเงิน เงินเดือน หรือรายได้ เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่าย เพื่อซื้อสินค้าและบริการในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไปการออมเงินเกิดขึ้น จากการที่บุคคลมีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย สำหรับแนวทางในการเพิ่มเงินออมให้แก่บุคคลที่มีรายได้ได้รับค่าใช้จ่ายจากบุพการี โดยการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น โดยการออมเงินมีอิทธิพลในระดับบุคคล และต่อระบบเศรษฐกิจการลงทุนโดยรวมของประเทศ เพราะหากประชาชนในประเทศมีการเก็บออมรวมในระดับสูง ย่อมส่งผลทำให้ประเทศสามารถนำเงินออมไปใช้เป็นแหล่งเงินทุนได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาทางเศรษฐกิจอีกด้วย โดยใช้ฐานเงินทุนจากเงินออมของประชาชนในประเทศเป็นหลัก ย่อมสามารถช่วยเสริมสร้างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ที่มีความเสถียรภาพให้แก่ประเทศ โดยการออมในระดับสูงจะส่งผลโดยตรงกับความมั่นคงทางสถานะทางเศรษฐกิจและความเสถียรภาพทางการเงินและความมั่นคงในระบบเศรษฐกิจได้ (กฤตภาส เลิศสงคราม, 2555)

จากศึกษาการสำรวจการออมเงินภาคครัวเรือนของไทย ไตรมาสที่ 4 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2559) พบว่า ครอบครัส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การออมเงิน สำหรับไว้ใช้จ่ายชรา หรือเกษียณอายุ เป็นลำดับแรก โดยมีสัดส่วนร้อยละ 31.0 รองลงมาเป็นการออมไว้ใช้ในยามฉุกเฉินหรือเมื่อเจ็บป่วย ร้อยละ 22.20 เพื่อบริหารรายรับรายจ่ายตามฤดูกาล ร้อยละ 5.00 เพื่อใช้จ่ายการศึกษา ร้อยละ 3.00 เพื่อจัดหา เครื่องอำนวยความสะดวกและยานพาหนะ ร้อยละ 2.40 เป็นลำดับที่สาม สี่ และห้าตามลำดับ และลำดับสุดท้าย ออมเงินด้วยเหตุผลอื่น ๆ คิดเป็น

ร้อยละ 3.1 โดยจะมีวิธีการจัดสรรกับเงินออมไว้จ่ายใช้สอยก่อนถ้าเหลือจึงจะเก็บออม เป็นลำดับแรก โดยมีสัดส่วนร้อยละ 30.3 รองลงมาจะแบ่งส่วนของเงินออมไว้ก่อนแล้วจึงจะนำเงินส่วนที่เหลือไปจ่ายใช้สอย

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกในยุคโลกาภิวัตน์ มีเงื่อนไข คือ ความพอประมาณความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกัน โดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ ในเรื่องของการส่งเสริมการออม ซึ่งจัดเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระดับครัวเรือนและระดับประเทศ โดยแต่ละคนอาจมีวัตถุประสงค์ในการออม ที่แตกต่างกันไป เช่น ออมเพื่อซื้อสินค้าและบริการ ที่ต้องการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน การออมมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนในการกระตุ้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หากเงินทุนในประเทศไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ เพื่อการพัฒนาประเทศ ก็อาจทำให้ต้องกู้ยืมจากต่างประเทศได้ ดังนั้นการออมจึงเป็นสิ่งที่ที่ดีที่เราควรจะนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน การออมเงินที่นักศึกษาสามารถทำได้ เพื่อให้มีเงินเก็บสะสมไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและอนาคต ทำได้โดย หักค่าเงินรายวันไว้หยอดกระปุกทุกวัน สร้างแรงบันดาลใจในการออมเงิน ยืมอุปกรณ์การเรียนแทนการซื้อ ซื้อของใช้เท่าที่จำเป็น เป็นต้น (cosmenet.in.th, 2558)

การออม เป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะยุคที่เศรษฐกิจมีค่าครองชีพสูง มีสินค้าราคาแพง มีการใช้จ่ายในแต่ละวันที่ไม่ได้วางแผนทางการเงิน ทำให้เราเงินออมน้อยลง สำหรับใช้จ่าย ในยามจำเป็น หรือเพิ่มความมั่นคงในอนาคต ในการศึกษาพยาบาลนักศึกษาจะต้องมีค่าใช้จ่ายส่วนอื่นที่นอกจากเงินทุนที่ได้รับจากกระทรวงสาธารณสุข เช่น ค่าอาหาร ค่าหอพัก ค่าเดินทางในการฝึกภาคปฏิบัติ และค่าใช้จ่ายในชั้นปีที่ 4 ที่เกี่ยวกับการสอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ ค่าตัดชุดพยาบาล ค่าลงทะเบียนการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร เป็นต้น การออมของนักศึกษาพยาบาลควรเริ่มตั้งแต่เข้าเรียนพยาบาลในชั้นปีแรก เพื่อจะได้มีเงินออมสำหรับใช้ในชั้นปีสุดท้าย และจากการศึกษาของสนทยา เขมวิรัตน์และคณะพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเงินน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 (สนทยา เขมวิรัตน์และคณะ, 2555) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการออมของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 และ 2 ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2560

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 และ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี

3. ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey) ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2560 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปี 1 และ 2 คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของยามาเน่ (Yamane ,1989) จำนวน 146 คน ที่ผ่าน

การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย(Simple Random Sampling) แบ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 61 คนและชั้นปีที่ 2 จำนวน 85 คน

4. อุปกรณ์และวิธีการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย เครื่องมือ จำแนกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามลักษณะเฉพาะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี เป็นแบบเลือกตอบและกรอข้อมูลให้สมบูรณ์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลรายได้และการใช้จ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายได้และการใช้จ่าย ลักษณะข้อคำถามปลายเปิด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนตอบตามความจริง

ส่วนที่ 3 วัตถุประสงค์และพฤติกรรมการออมเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และพฤติกรรมการออมเงิน ลักษณะข้อคำถาม แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก วัตถุประสงค์ของการออมเงินให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เรียงลำดับความสำคัญของการออม 1 - 5 ที่ตรงกับผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออมเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามปลายเปิด โดยแบ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คือ เป็นประจำ บ่อย นานๆครั้ง ไม่เคยเลย แบบสอบถามนี้ประกอบข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือ

แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมในส่วนที่ 3 มีเกณฑ์ให้การคะแนน ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ถ้ากลุ่มตัวอย่างทำเครื่องหมายถูกลงในช่อง

เป็นประจำ	ให้	4	คะแนน
บ่อย	ให้	3	คะแนน
นานๆครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ถ้ากลุ่มตัวอย่างทำเครื่องหมายถูกลงในช่อง

เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
บ่อย	ให้	2	คะแนน
นานๆครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้	4	คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมการออม
2. สร้างแบบสอบถามที่มีข้อความทั้งทางบวกและทางลบให้ได้เนื้อหาครอบคลุมตามจุดหมายที่ต้องการศึกษา

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ตลอดจนภาษาที่ใช้และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) พบว่าทุกข้อคำถามมีคะแนนความสอดคล้องมากกว่า 0.50
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ที่มีลักษณะเหมือนประชากรจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น โดยวิธีของครอนบัค Conbach. (1970: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวและขอความร่วมมือจากนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี เสนอต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสือยื่นขอรับการพิจารณาจริยธรรมต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัย และได้รับอนุมัติให้เก็บข้อมูล
3. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ในเวลาราชการตามลำดับชั้นปี ดังนี้
  - ชั้นปีที่ 1 จำนวน 61 ชุด
  - ชั้นปีที่ 2 จำนวน 85 ชุด
  - รวม จำนวน 146 ชุด

ตัวอย่างที่ใช้ที่ระดับความคาดเคลื่อนไม่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ (กำหนดตามแนวคิดของ Taro Yamane) ณ ระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น กำหนดสัดส่วนต่อขนาดในแต่ละชั้นปี

5. ผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 41.78 และชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 58.22

ตารางที่ 1: แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลรายรับและการใช้จ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. รายรับส่วนตัวสุทธิต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	13	8.90
3,001 – 4,000 บาท	57	39.04
4,001 – 5,000 บาท	44	30.14
5,001 – 6,000 บาท	24	16.44
มากกว่า 6,000 บาท	8	5.48
รวม	146	100

2. ค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1,000 บาท	94	64.38
1,001 – 2,000 บาท	31	21.23
2,001 – 3,000 บาท	11	7.53
มากกว่า 3,000 บาท	10	6.26
รวม	146	100

3. ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1,000 บาท	97	66.43
1,001 – 2,000 บาท	20	13.70
2,001 – 3,000 บาท	12	8.21
มากกว่า 3,000 บาท	17	11.66
รวม	146	100

4. ค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาต่อ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1,000 บาท	136	93.16
1,001 – 2,000 บาท	4	2.74
2,001 – 3,000 บาท	0	0
มากกว่า 3,000 บาท	6	4.10
รวม	146	100

5. ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทาง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1,000 บาท	125	85.62
1,001 – 2,000 บาท	19	13.00
2,001 – 3,000 บาท	1	0.69
มากกว่า 3,000 บาท	1	0.69
รวม	146	100

6. ค่าใช้จ่ายสำหรับการบริโภคต่อ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1,000 บาท	27	18.50
1,001 – 2,000 บาท	48	32.88
2,001 – 3,000 บาท	47	32.18
มากกว่า 3,000 บาท	24	16.44
รวม	146	100

7. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1,000 บาท	88	60.27
1,001 – 2,000 บาท	45	30.82
7. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ต่อเดือน		
2,001 – 3,000 บาท	13	8.91
มากกว่า 3,000 บาท	0	0
รวม	146	100

8. รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	22	15.07
3,001 – 4,000 บาท	50	34.25
4,001 – 5,000 บาท	46	31.51
5,001 – 6,000 บาท	16	10.95
มากกว่า 6,000 บาท	12	8.22
รวม	146	100

9. การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ทำบัญชี – รายจ่าย	119	81.51
รายวัน	10	6.85
รายสัปดาห์	10	6.85
รายเดือน	7	4.49
รวม	146	100

รายรับส่วนตัวสุทธิต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายรับสุทธิต่อเดือน 3,001 - 4,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.04 และมีรายรับส่วนตัวสุทธิต่อเดือนมากกว่า 6,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.48

ค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 1,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.38 และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.26

ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 1,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.43 และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.66

ค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 1,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.16 และมีค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาต่อเดือน 2,001 - 3,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0

ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี ค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 1,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.6 2 และมี ค่าใช้จ่าย 2,001 - 3,000 บาท และ มากกว่า 3,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.69 และ 0.69 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายสำหรับการบริโภคต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าใช้จ่าย 1,001 - 2,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.88 และมีค่าใช้จ่ายสำหรับการบริโภคต่อเดือน มากกว่า 3,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.44

ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี ค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 1,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.27 และมี ค่าใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี ค่าใช้จ่าย 3,001 - 4,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.25 และมีค่าใช้จ่าย มากกว่า 6,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.22

การทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.51 รองลงมา คือ ทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายรายวัน และรายสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 6.85 และ 6.85 ตามลำดับ และทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายรายเดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.49

6. อภิปรายผล

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายรับส่วนตัวสุทธิ 3,001 - 4,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 39.04 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูงสุด เดือนละ 3,001 - 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.25 เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการบริโภคมากที่สุด รองลงมา คือ ซื้อสินค้าและบริการ ใช้จ่ายด้านสุขภาพ ใช้จ่ายสำหรับการศึกษา ใช้จ่ายสำหรับการเดินทาง และ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จึงเป็นอีกสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่มีรายรับส่วนตัวสุทธิเหลือเพื่อการออม

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม มีการจัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย เพียงร้อยละ 18.19 นับว่าเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย และมีรูปแบบการจัดทำเป็นรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 6.85, 6.85 และ 4.49

ตามลำดับ แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการควบคุมการใช้จ่าย จึงอาจทำให้รายจ่ายมากกว่ารายรับส่วนตัวที่ได้รับ

3. ผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้รูปแบบการออม ด้วยการหยอดกระปุกออมสินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.20 ซึ่งเป็นวิธีการออมที่ไม่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ออม ด้านวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อเป็นทุนการศึกษามากที่สุด นักศึกษาใช้วิธีการออมด้วยการหยอดกระปุกออมสิน ซึ่งไม่ให้ผลตอบแทนจากการออม ทั้งนี้ เพราะเป็นการออมระยะสั้น เพื่อสะสมไว้เป็นทุนการศึกษาไว้บางส่วนเท่านั้น

4. พฤติกรรมการออมของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการจัดสรรเงินก่อนใช้จ่าย มีการวางแผนสะสมเงินได้ใช้ในอนาคต มีการจัดสรรเงินออกเป็นส่วน ๆ โดยเก็บเป็นเงินออมก่อนใช้จ่าย มีพฤติกรรมการนำเงินหลังจากการใช้จ่าย เก็บเป็นเงินออม และเมื่อมีเงินไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย มักนำเงินออมออกมาใช้ อยู่ในระดับ บ่อยครั้ง ทั้งนี้ เพราะ เป็นการออมในระยะสั้น ที่สามารถทำได้ดี สำหรับการวางแผนการออมในระยะยาวนั้น มีการวางแผนการออมไว้ แต่ทำได้ยาก ในยามที่ไม่มีเงินเพียงพอต่อการใช้จ่าย มักจะยืมเงินผู้อื่นอยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง เป็นผลมาจาก การมีเงินไปเพียงพอต่อการใช้จ่าย

7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. สถาบันการศึกษาควรหาแนวทางในการสร้างนิสัยการออมให้กับนักศึกษา รวมทั้งให้ความรู้เรื่องประโยชน์ของเงินออม เพื่อให้เกิดความตระหนักในความสำคัญของเงินออม
2. สถาบันการศึกษาควรให้ความรู้กับนักศึกษาถึงวิธีการออมเงิน และวิธีการจัดสรรเงินที่มีไปลงทุนเพื่อให้เกิดผลตอบแทน
3. ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้สั้นเกินไป ควรเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาในมากขึ้นกว่านี้

8. กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์และคำแนะนำชี้แนะ จากอาจารย์ปราชญ์วดี ยมานันตกุล ที่ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานวิจัย และข้อเสนอแนะในการแก้ไขงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี คณาจารย์ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถามทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการออมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี และผู้ที่สนใจต่อไป

9. เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ วิเชียร. (2555). พฤติกรรมการออมของข้าราชการและลูกจ้างประจำ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กฤตยา ตติรังสรรค์สุข. (2551). เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธนพร อุดมพันธุ์. (2552). เปรียบเทียบการออมระหว่างนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รายงานการวิจัยรายวิชาปัญหาเศรษฐกิจปัจจุบัน, คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์ (2551). การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิกุล ปัญญา.(2554). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาด บริษัทหลักทรัพย์. สารนิพนธ์ ม.(เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วันดี หิรัญสถาพร และคณะ.(2558). พฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนทยา เขมวิรัตน์และคณะ.(2555).ความรู้และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร.คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- Roger Leroy Miller. (2010). Economics Today. The Macro View Update Edition. Prentice Hall.